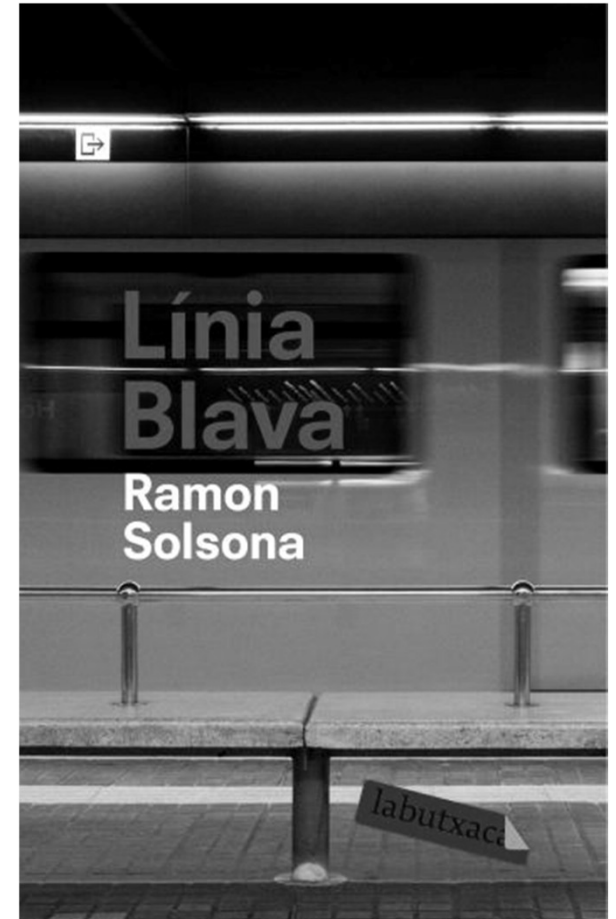

Centenari del metro de Barcelona: sàtira, art i literatura

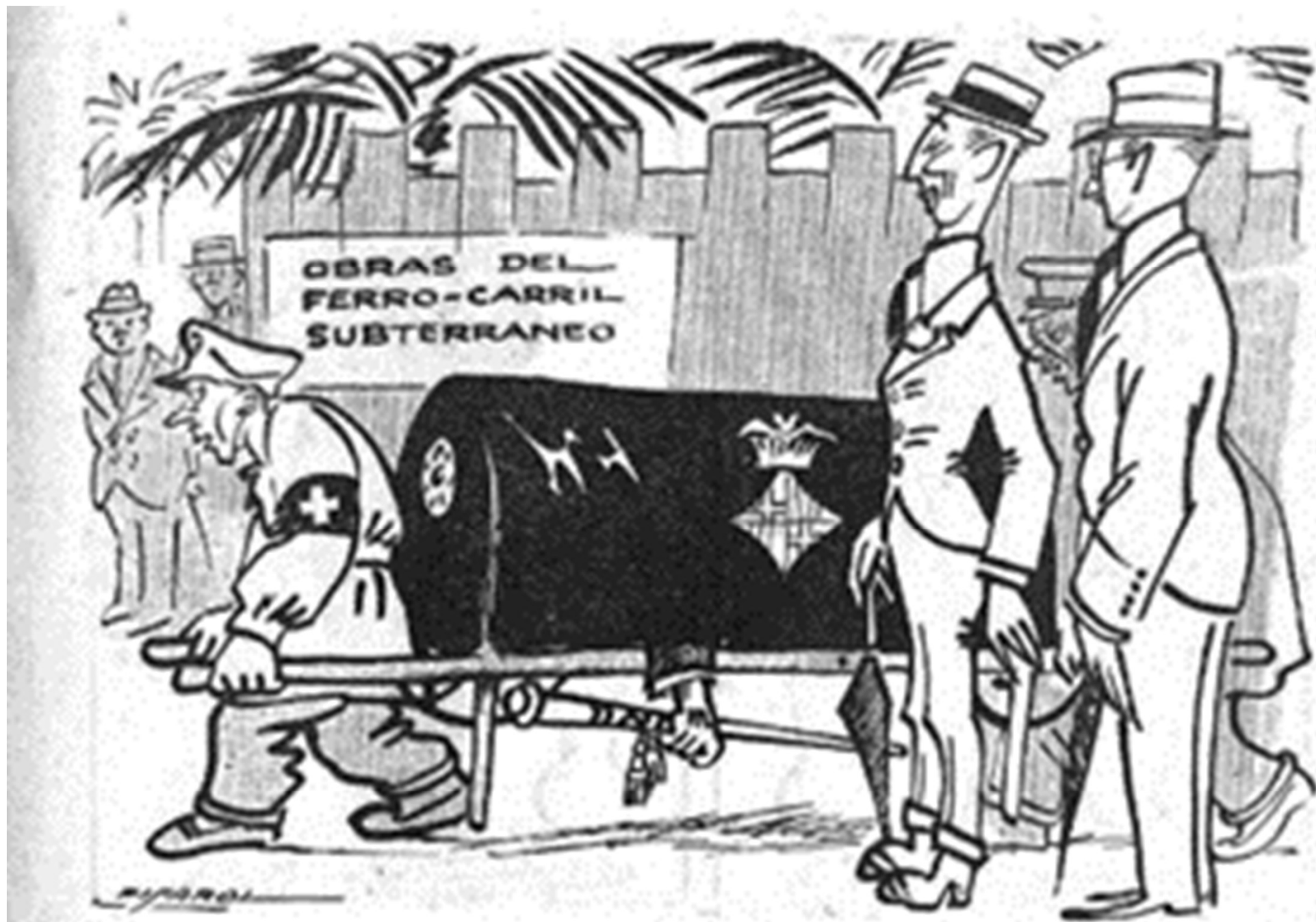

AMB UN XIC DE PACIÈNCIA

—En dues hores quatre passatgers i tots
gente bien. Calma, companys, que aviat hi
anirem de franc.

Jordi Font-Agustí

- Es cert! ... Perquè obligà tres anys a dormir, i ja he fet una desgràcia.
- Oh... Ha estat l'Ajuntament.

ABOUMENTS

-On va agrossir cabell del Metro tan carregat de sacs de plata?
-A l'ajustament, que s'han d'untar moltes rodes.

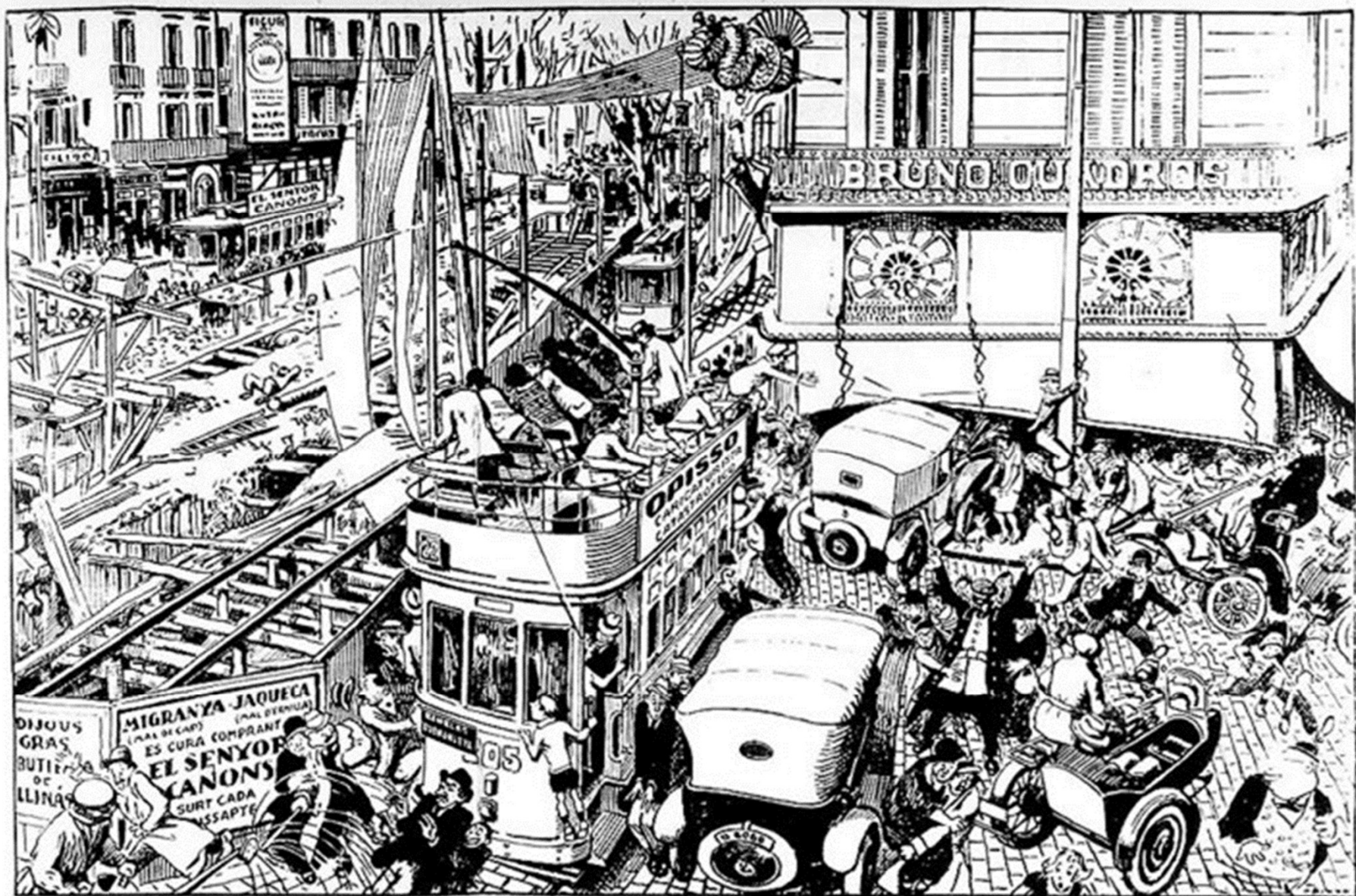
L'OPERACIÓ

—Em temo que la malalta no es deixarà cloroformisar.

EL MERCAT DE LA RAMBLA DELS ESTUDIS

Aquí se ven les abres del Meliquada, són una menjadora de porcs

Las obras del Gran Metro.

LES VALLES DEL -METRO-

—Dónde va xalad?
—A sembrar-hi ones cals i ones palatotes. Llitsina de terra que's perd!

ELS NASSOS DEL METROPOLITA

—Trobo que no van pas gaire depressa.
—Si s'hi posaven vostès a cops de nas, segurament farien més feina.

ELS DINKERTS D'AGUERE ANI

—En aquesta Rússia que trobem no hi fa quedar arbor ni l'home!

— Al guàrdia! Acabo de perdre un noi de cinc anys a la Plaça de la Universitat!

— A la Plaça de la Universitat l'ha perdut? Doncs no cal que confii trobar-lo fins que acabin les obres del Metro.

— Aleshores ja vindrà ell sol a casa, ja que serà major d'edat.

— Ja veuen els alumnes si tenien de restar reconeguts a la companyia del metro. Mercès als seus esboços podem estudiar la Prehistòria a les portes mateixes de la Universitat, car aquestes caverres de la Ronda res tenen que envejar a les del Cogul i Alpera.

¡AHORRE VD.
SU TIEMPO !!

GRAN METROPOLITANO DE BARCELONA S.A.

Tarifa única

**25
Cts.**

*Rapidez
Seguridad
Economía*

! s'entz

L'AVARA POVERTÀ

— Quin abús, cobrar un ral, total per set minuts que dura! Per cinc cèntims menys en Foronda et sacseja una hora i mitja i et deixa aquí mateix!

— La veritat és que això del Metro és prodigiós. Amb cinc minuts anem de aquí's Josepets a la Plaça de Catalunya.
 — Però fixi's en que ja fa una hora que fem cua.
 — Home, bé hi té que haver alguna petita molèstia. No hi ha rosa sense espines.

UN COMPLIMENT... SUBTERRANI

— Encara que estem sota terra, senyoreta, a mi em fa l'efecte que em trobo al cel.

— Serà un braseria subterrània. El «Metro», entens, el «Metro».
— Al, Senyor! No ho pot a mi aquelles coses. Casara compta per
manta, una servidora.

— Gran metro, gran metro! Com si els metros no fossin tots iguals. Potser sí que aquest serà un metro de dos-cents centímetres.

— Mira, porta aquestes llistons a casa el senyor Formiguera. Com que viu als Josepets agafa el Metro i així hi seràs tot seguit.

— Casara! Ja fa una hora que camino i no hi acabo d'arribar; i això que l'amo deia que hi seria tot seguit.

— Però home de Déu, on aneu tan sust! Per què no agafaveu el Metro?
— Però si en sortir de casa me l'he ficat a la butxaca!

AL METRO

—Amb tanta gent, es necessitaria ben bé un metro i mig.

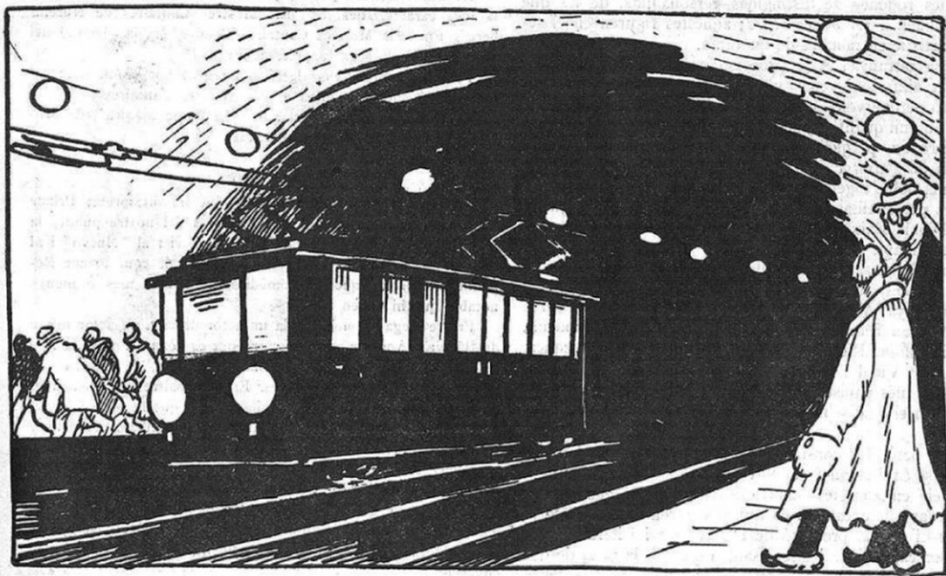

AL METRO

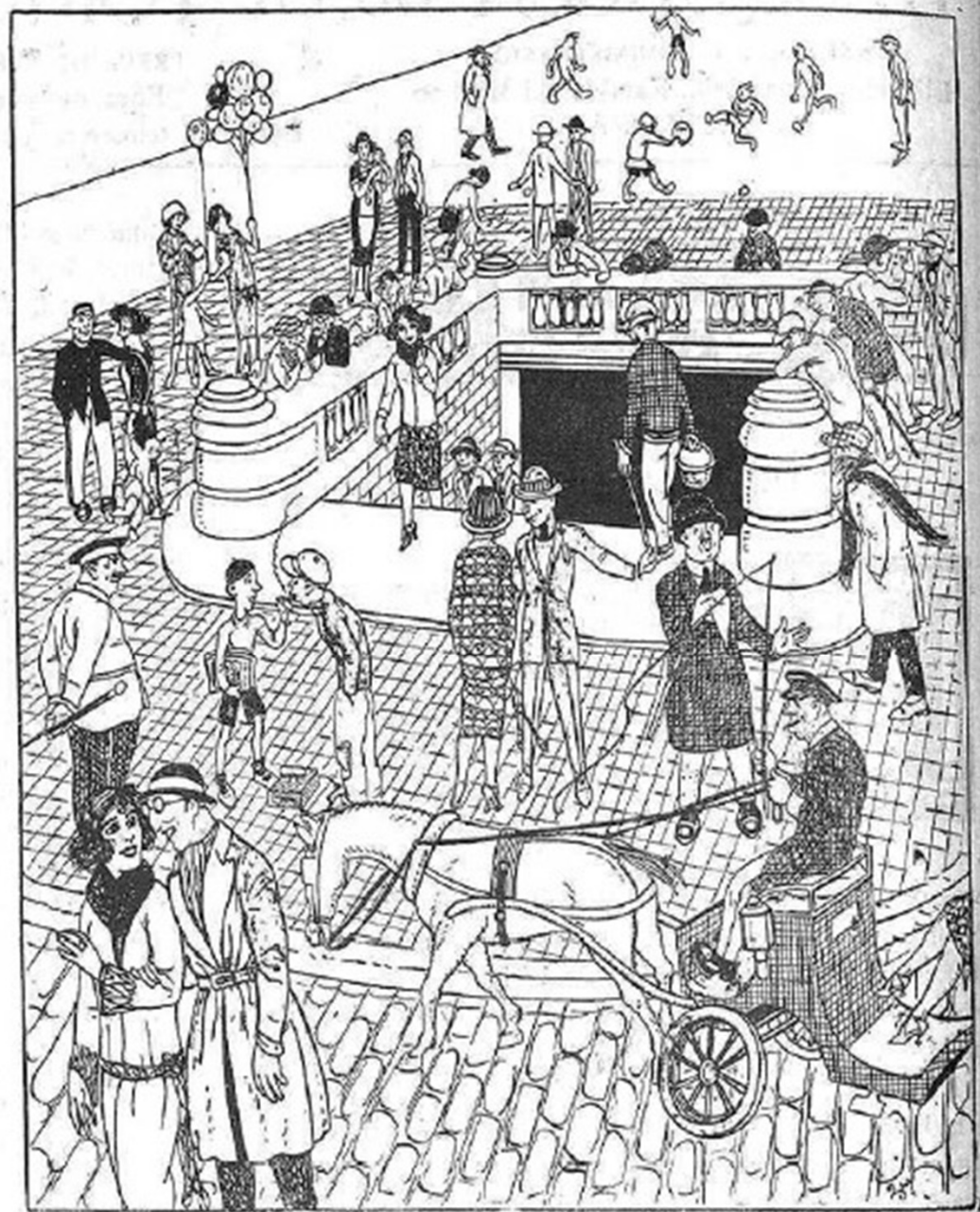
— Dispensí. Vol fer el favor de pendre aquestes cartes perquè per més que aquí diu Correspondència no veig el bussó ahont tirar-les.

— Pues mire V. señor guardia. Que al tomar billete nos han dicho: ¿A dónde van Vds.? A Aragón! Hemos subido al tren, después nos han hecho bajar y al salir a la calle hemos visto que no nos habíamos movido de Barcelona.

—Vo's dir que hi tindran la vida?
—No sé, però ho veig molt negre!

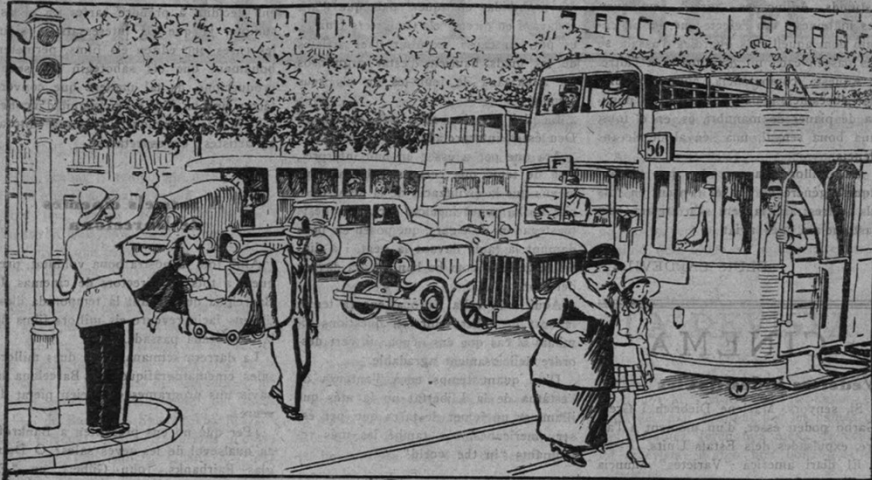
VA PER LLARG

—Quan ens casarem?
—Quan el «Metro» vagi ple de gent, sempre!

—Sí, jove, sí: m'agrada el «metron», perquè va per sota i tira pel dret...

EL METRO TRANSVERSAL

INAUGURAT EL DIA PRIMER DE JULIOL DE 1932

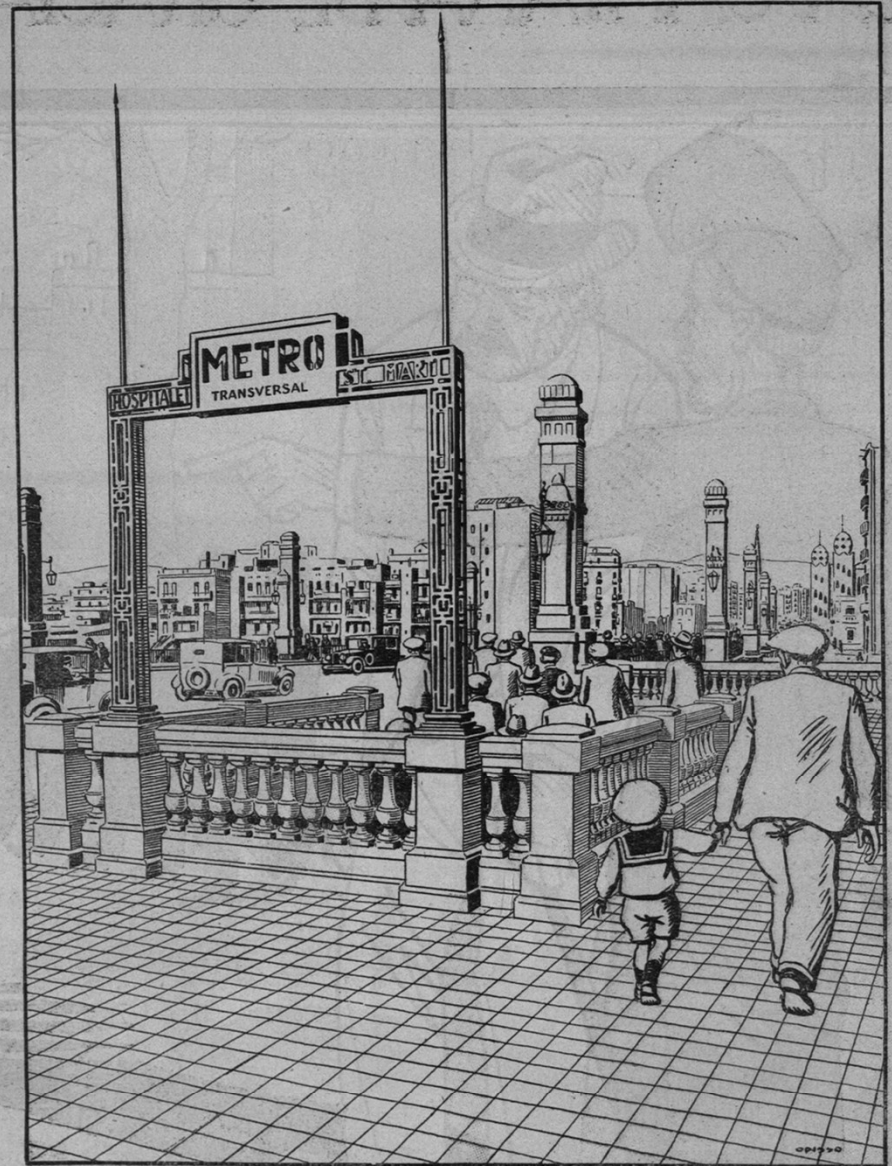
TARIFES ESPECIALS PER A TREBALLADORS

D'Hospitalet a Sant Martí en quinze minuts - Fixeu-vos bé amb les populars tarifes del Metro Transversal

No hi ha com el Metro Transversal, per a rapidesa, economia i comoditat

F. C. Metropolità de Barcelona, S. A.

(TRANSVERSAL)

DIA PRIMER D'ABRIL INAUGURACIÓ DE L'ESTACIÓ MARINA

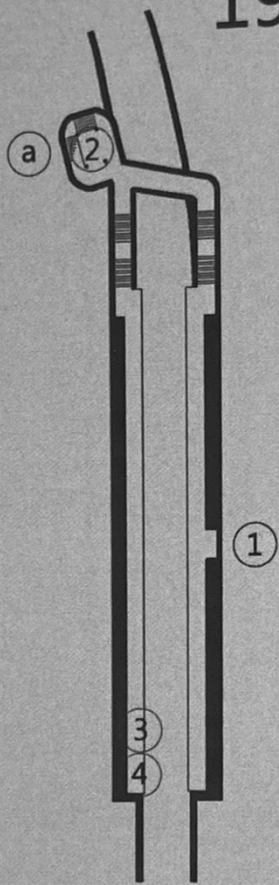
Escala mecànica

De **PLAÇA ESPANYA** a la **MONUMENTAL**, 20 cèntims

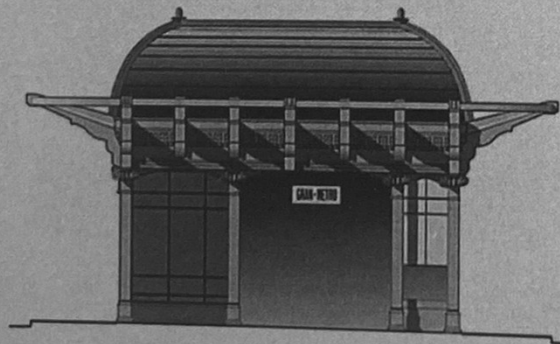
De **BORDETA (Hospitalet)** a **MARINA (Sant Martí)** quinze minuts

RAPIDESA :- COMODITAT :- ECONOMIA :- METRO TRANSVERSAL

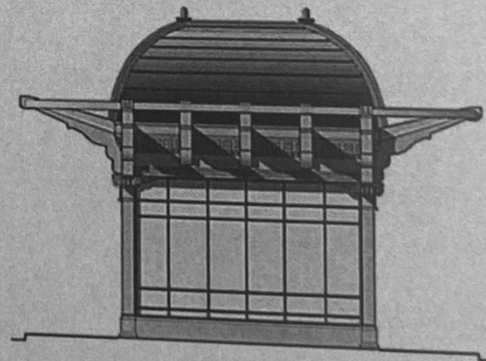
1924

- ① Despatx del cap d'estació
- ② Venda de bitllets
- ③ Despatx del cap de moviment
- ④ Sala d'espera dels motoristes

a

La vida en broma

—Ya ve usted; si lo hubiesen inaugurado veinticinco años antes no sería tan moderno.

BARCELONA, ARCHIVO
DE LA CORTESIA,
ALBERGUE DE LOS
EXTRANJEROS, HOSPITAL
DE LOS POBRES, PATRIA
DE LOS VAIENTES,
VENGANZA DE LOS
OFENDIDOS...

ME PARECE
QUE NOS HEMOS
PERDIDO, SEÑOR

TÚNEL
DEL
CARMEL

Joan Margarit

Barcelona amor final

Pròleg de Javier Cercas

El metro espai de convivència amb desconeguts

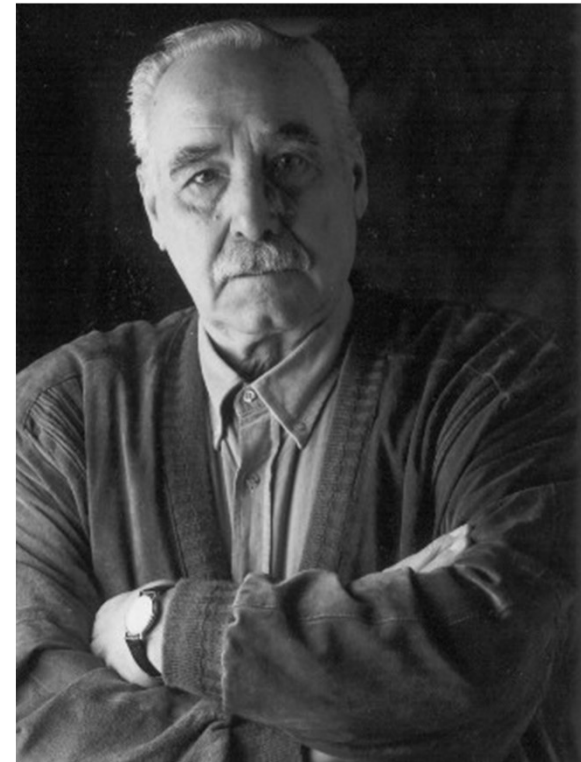
El metro anava ple. Jo m'agafava al barrot niquelat vora la porta. Tenia el braç tibet, i tolerava aquell pes tebi, persistent, a l'avantbraç. Quedàvem poca gent quan vaig girar-me. Era molt jove. Lletja i pobra, descarnada, com una prima cabra mogrebina que premia amb el front, tancant els ulls, abalançada per tota carència, un braç encara de ningú, lliure i promiscu, i no veia que ja algú es reprenia i s'isolava al seu davant. Jo, massa jove també, no havia après a reconèixer-me en l'acceptació més que en la tria. Vaig abandonar el braç, que no fos meu, i no el vaig mirar més, anguniat fins a l'estació, i el súbit trenc d'una corda del cello, la més baixa.

Gabriel Ferrater i Soler (1922-1972)
Amistat del braç (1960)

Urquinaona,
m'entaforo
i emergeixo,
això cada dia.
A l'hivern
quan baixo,
el bany maria
és agradable
com un tebi llençol.
A l'estiu
frescor de cova
no fressada
i sempre
la humitat
llefiscosa
enganxada
a les parets,
regalimant
la febrosa
suor
de la ciutat.

La manxa
del pit
alenant
per la boca,
esbufega
escalant
els darrers
graons.
A l'últim
replà,
sempre
aquella
escopinada
amb filagarses
de sang.
I això cada dia.
Només
em revifa
la sentor
del cafè
i la campana
estrident
del tramvia.

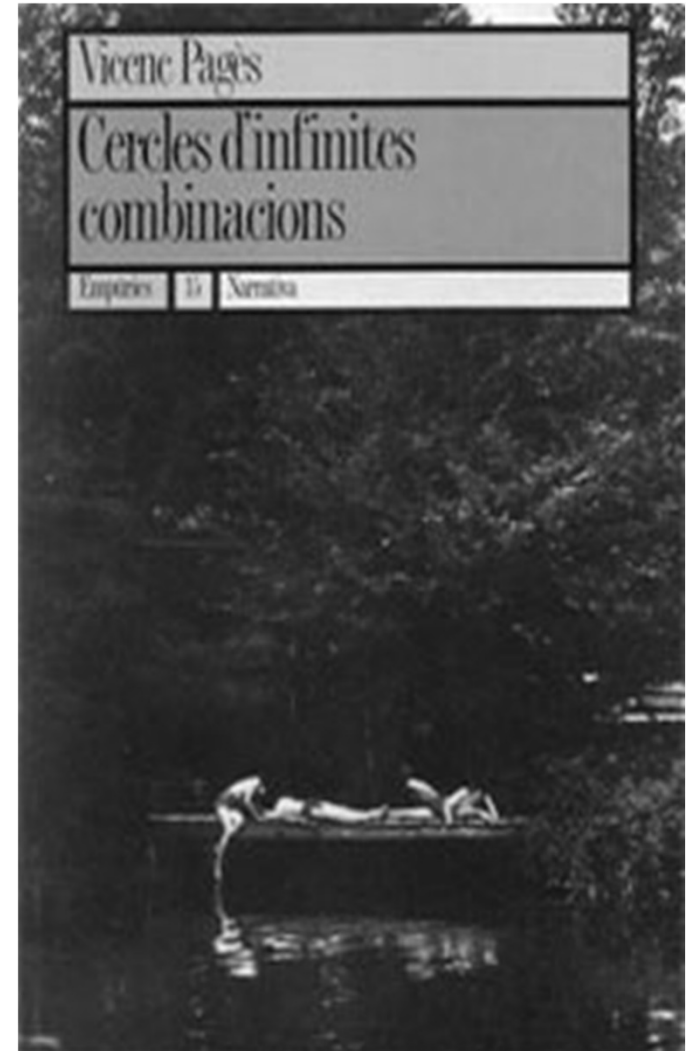
Josep Gual Lloberes (1920-2005)
Boca de metro (1964)

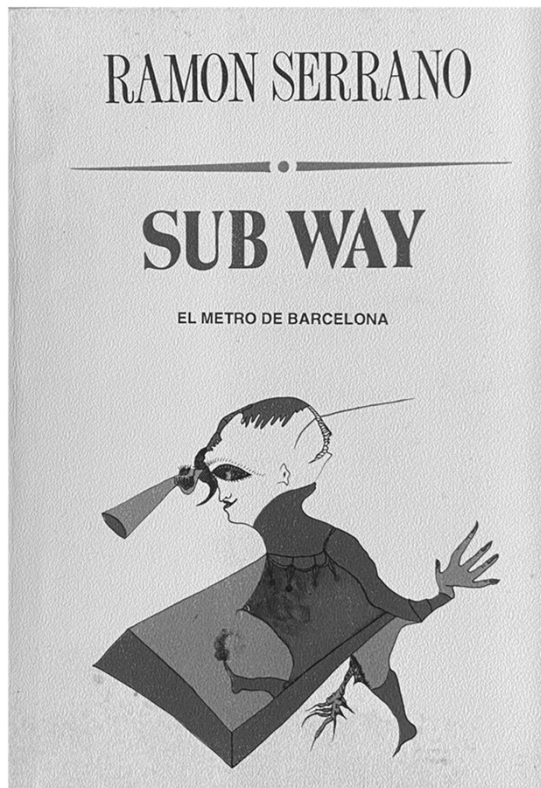
El metro espai de reflexió i somieig

Vicenç Pagès i Jordà (1963-2022)

Ramón Serrano (1933)
Sub Way - 7 (1994)

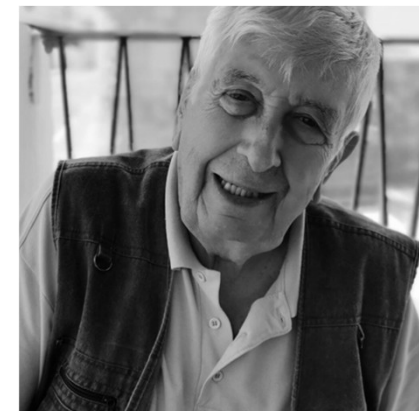

Dos vías paralelas nunca se encuentran
pero se acercan de dos en dos y hasta se besan
se cruzan se entrecruzan y se cortan
se bifurcan y se roban el destino del viaje
unas a otras.

Casi seguro te llevan dos raíles
a cien destinos diferentes parada y fonda
iniquidades transitorias te sumergen
con volubles andenes y figuras de papel
y varias bocas.

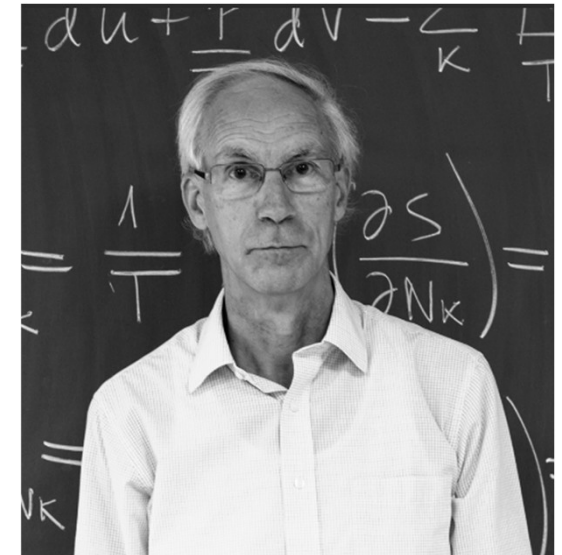
Dos vías paralelas nunca se encuentran
pero se entrelazan se empalman y convergen
se desvían se alejan y estremecen
y enloquecen.

Atroces pueden ser dos vías paralelas
bajo coches desfrenados sin topes ni encargados.
Entonces urden un tránsito de muertes
sobrepasando la truculencia del malvado
y se oscurecen

Els uns, els altres; els uns, els altres; els uns, els altres.
Revolt. Parada.
S'obren les portes. Baixen. Pugen. Les portes es tanquen.
Els uns, els altres; els uns, els altres; els uns, els altres.
Anem a la feina, tornem de la feina.
Què som? Què fem?
Mirem, llegim, observem, ignorem
els uns als altres, els uns als altres, els uns als altres.
Tan apretats, tan junts, tan a prop
els uns dels altres, els uns dels altres, els uns dels altres.
Parada. S'obren les portes. Baixen. Pugen.
Les portes es tanquen.
Quanta gent som! Que diversa! Que rara!
Una altra estació, i acabarà el viatge.
El mapa de la xarxa: línies, noms: paisatges
urbans familiars o que desconec encara!
Parada.
S'obren les portes. Baixo. Les portes es tanquen.
El metro se'n va. Pugem les escales.
Que a prop, que lluny,
els uns dels altres, els uns dels altres, els uns dels altres.

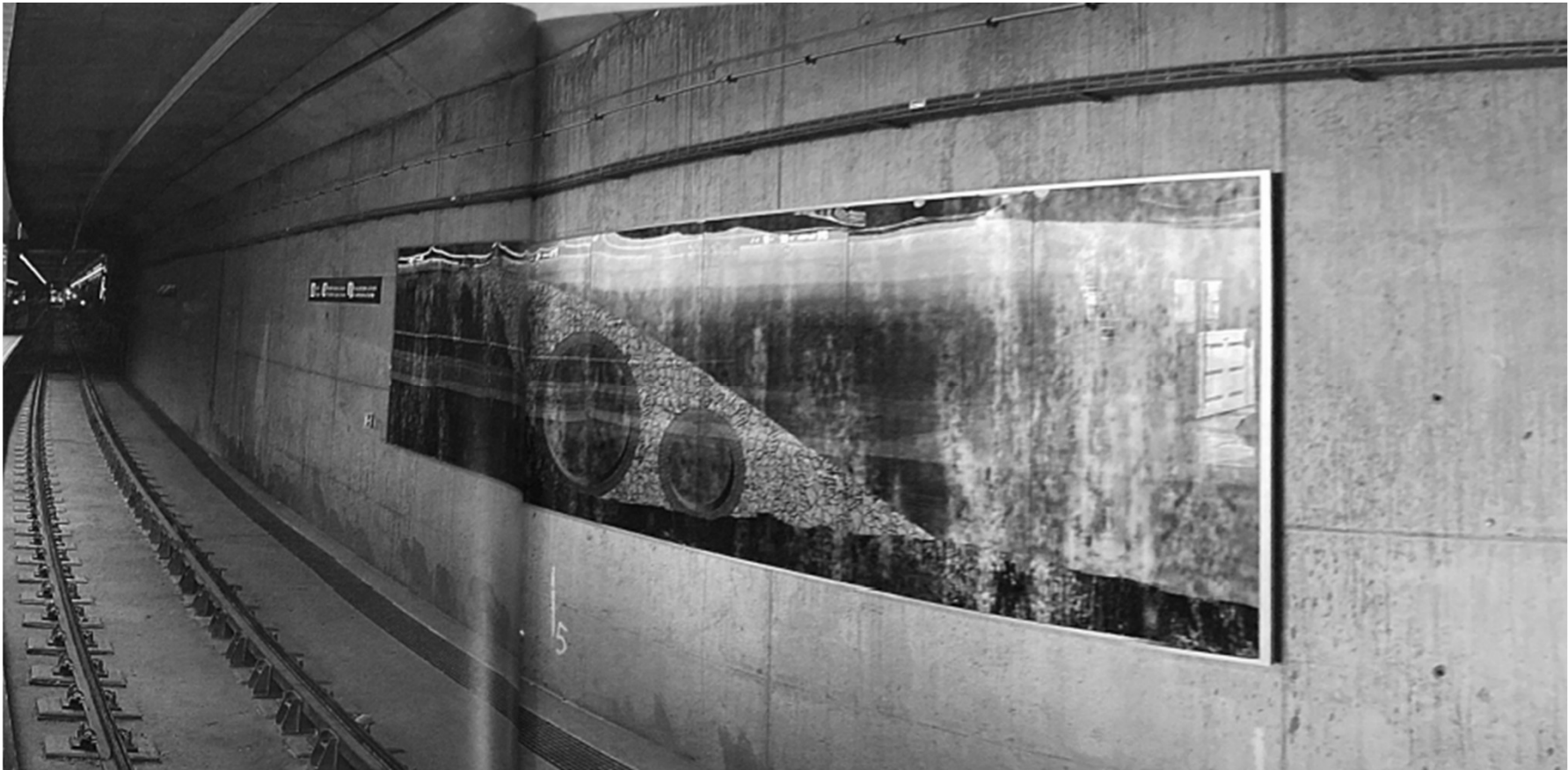

David Jou i Mirabent (1953)
Metro (1995)

28

Estació **La casa
de l'aigua** _ Línia 11

Gemma Nogueroles
Escrit a l'aigua

Ramon Solsona i Sancho (1950)
Línia blava (2004).

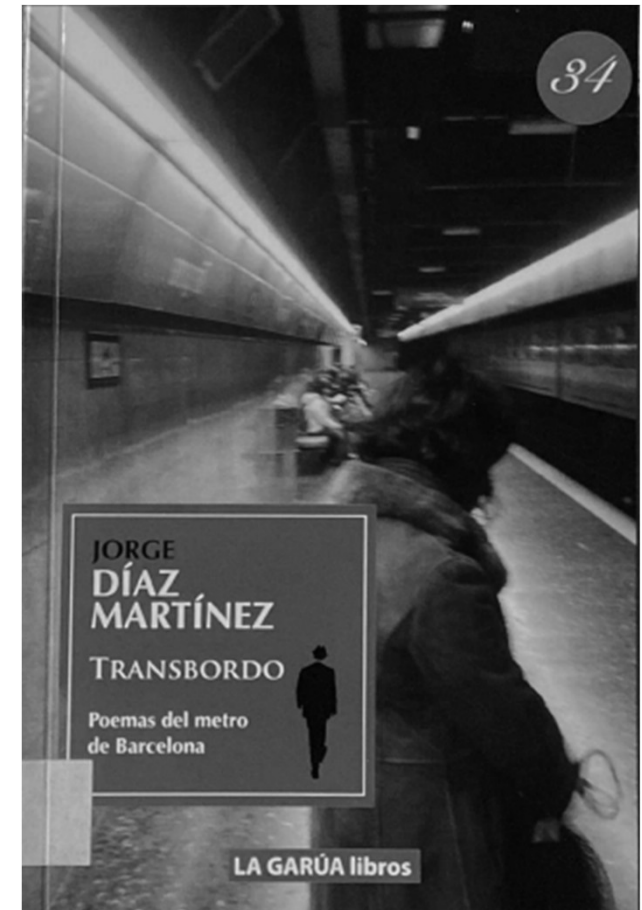

Liceu

Solo un signo nos suma,
referencias, igual
que sobre otras pisadas pisar
sin confundirse
o la voz que uno imita
sin ser uno y siéndolo a la vez.
La camisa raída delata su latido.
Paradoja también para la poesía
la multitudinaria soledad en el metro.

Gregorio Iglesias Mayo
Metro IV (2004)

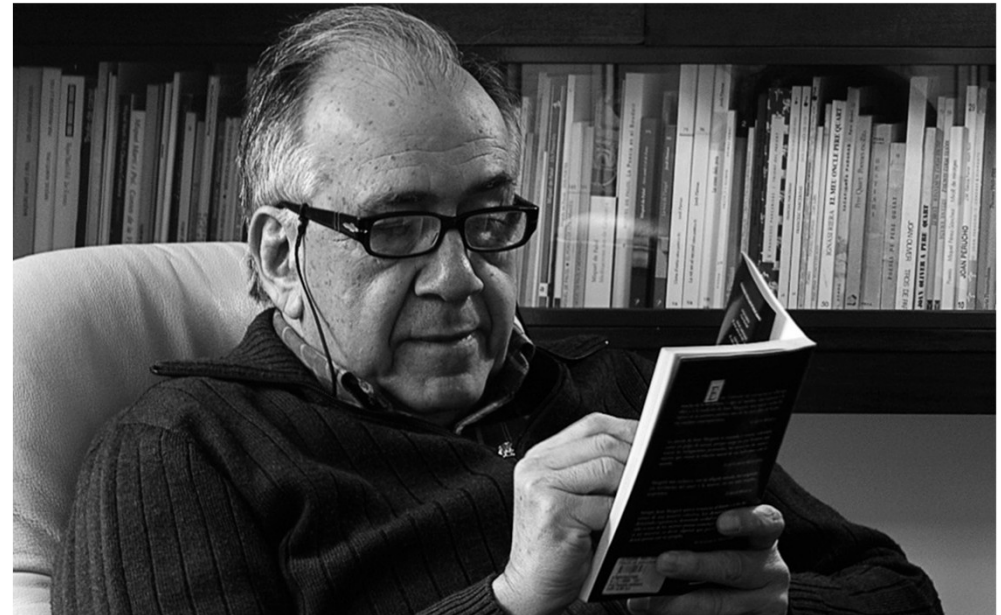

Jorge Díaz Martínez (1977)
Transbordo Poemas del metro (2012)

AMANTS AL METRO

El trajecte es bressola en ell i ella:
grassos, prop dels cinquanta, i amb la roba
desolada de tan posar-se i treure's.
Dins el túnel s'acusa la indigència,
una ànsia alcohòlica, un aire
que just comença a ser deficient.
Ella li ha començat a fer petons
i a acariciar-lo amb turpitud
mentre va murmurant-li a l'orella.
Els dos somriuen ensenyant les dents,
desordenades com ocells a l'alba.
El tren arriba a on baixen: rere seu,
amb un rebuf, les portes s'han tancat
i ja ningú somriu, i els sotracs
marquen el ritme de les ments com llops
que van buscant des d'on tornar a estimar.

Joan Margarit Consarnau (1938-2021)

BIBLIOTECA DEL NÚVOL

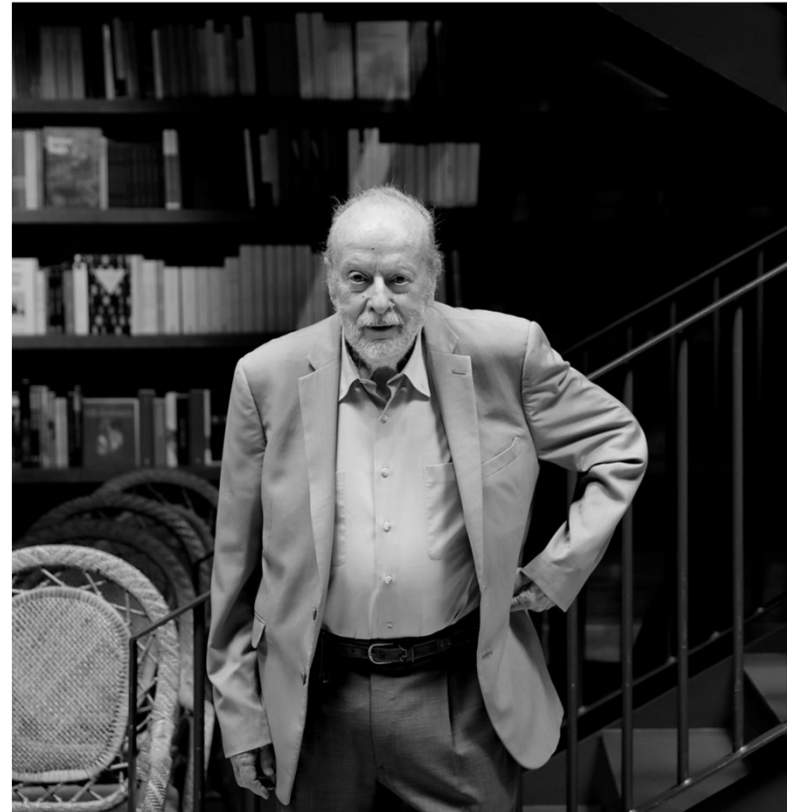
Joaquim Carbó

Histèries del metro

2015

PUNT DE LLIBRE · WWW.NÚVOL.COM

Joaquim Carbó i Masllorens (1932)

linia 2 - Gorg

H/25
29/11
2018

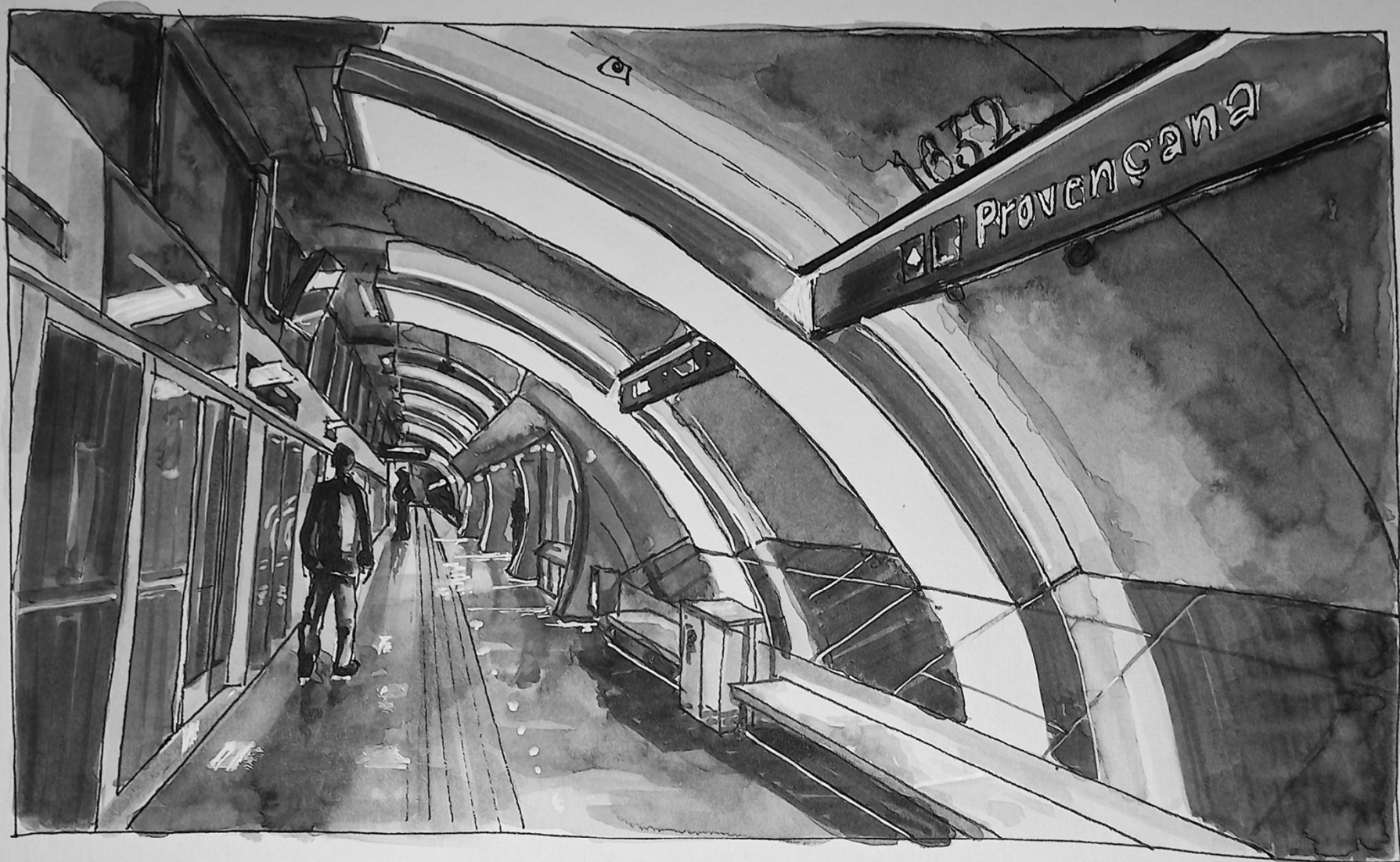

N. Fidolis
17/12/21

L9 - Metro Barcelona

h20

Estació Provençana L10

h20

Centenari del metro de Barcelona: sàtira, art i literatura

AMB UN XIC DE PACIÈNCIA

—En dues hores quatre passatgers i tots
gente bien. Calma, companys, que aviat hi
anirem de franc.

L9. Metro Barcelona

Jordi Font-Agustí